

Työn riistäntä Mexican kaivoksissa

Mexicon kaivoksissa amerikalainen pääoma riistää mexicolaisia työläisiä mitä hävittömimmän. Aamusta varhain myöhään iltaan mexicolaiset kaivostyöläiset ovat pakotetut raatamaan maan uumenissa. Piiskurit ja urkkijat ovat alituisesti kinteillä.

Tämän yhteydessä olevat kuvat ovat eräästä mexicolaisesta kultakaivoksesta Guanajutossa. Kaivoksessa käynyt henkilö kertoo hieman näiden mexicolaisen kaivosmiesten elämästä.

Ensimmäisenä silmiinpistäväinä seikkana on se, että mexicolaisia kaivostyöläisiä kohdellaan pelkinä orjina. Mexicolainen on kielletty lähestymästä amerikalaisen asuntoja, ei saa käydä syömässä samoissa ravintoloissa,

ei työpaikoilla käyttää samoja ruokailupaikkoja, eikä yleensä olla minkäänlaisessa yhteydessä amerikalaisen kanssa.

Itse kaivokset ovat oikeita surmanloukkuja. Turvallisuuslaitteista ei juuri puhuttakaan. Tapaturmia sattuuakin yhtenään, mutta ainahan niitä uusia orjia on saatavissa. Yleensä työ tehdään niin kurjissa oloissa, ettei edes etelä-europalaisista maista saapuneet siirtolaisetkaan sitä ryhtyisi niillä ehdoilla suorittamaan.

Kun tunkeutuu alas kaivoksiin, niin kohtaa silmää sellainen näkö, mikä muistuttaa helvettikuvauksia. Puolihämärässä, ummehtuneessa, raskaassa ilmassa, siellä täällä näet raatavan elastomia miehiä, joiden työskentely tällai-

Mexicolaisia katvosmies-tyyppejä

Ruutaja "tutkitaan", ohsivatko "varastaneet"

nessa ympäristössä ja näissä oloissa tekee kaamean vaikutuksen. Yleensä miehillä ei ole kaivoksissa muuta kuin hattu, jonka tarkoituksena on suojella päätä putoilevista kivistä, sandaalit jaloissa ja ohut vaate vyötäisillä. Tällaiseen "pukeutumiseen" osittain pakottaa heidät kaivoksissa vallitseva kuumuus, mutta osaksi

"kopeloimistyötä". Mexicolaiset työläiset halveksivat ja inhoavat sydämensä pohjasta näitä kurjia urkkijoita. Jopa toisinaan salamuraavatkin heitä.

Loukkaantumistapauksissa on hoito häpeällisen kurjaa. Laki näet määrää, että loukkaantunutta kaivosmiestä ei saa ryhtyä lääkköröittämään heti tapahtuma-

Maan uumentissa "hikollemassa"

myöskin se, että kaivosherrat heitä siihen pakottavat, jotta miehillä ei olisi tilaisuutta "varastaa" "ooria".

Vaikka kaivoksessa käytetäänkin näin "ohuita" pukuja, niin siitä huolimatta toimitetaan miesten suhteen tarkka tutkimus sen jälkeen kun he ovat nousseet kaivoksista ja vaihtaneet pukuja. Erikoisia urkkijoita palkataan toimittamaan tätä

paikalla, vaan on hänet ensin kuljetettava poliisin tarkastettavaksi Guanajuatoon, jonne näistä kaivoksista on pitkä matka. Sen jälkeen kun poliisi on tarkastuksen suorittanut, täytyy loukkaantunut jälleen kuljettaa takaisin kaivos-sairaalaan. Useassa tapauksessa onneton kuolee matkalla. Loukkaantuneitten kohtelu on raakaa. Niinpä pienemmistä loukkaantumisista

Kaivos-*"näpisteljöitä"* kuljetetaan *"oikeuspalkalle"*

Raadannan tuloksia — kultabarkkoja

kaivosmiehet eivät ollenkaan ilmoitakaan, vaan koettavat tuskia kärsien ennemmin suorittaa päivätyönsä loppuun, jotta saa sitten itse lääkitä haavansa.

Kun kaivostyöläiset ovat työstä vapaat, eivät he silloinkaan ole vapaita kaivosparoonien sorrosta. Kaivostyöläisten vapaata aikaa rajottamaan on määrätty kaikenlaisia säädöksiä. Amerikalaisilla näyttääkin olevan periaatteenaan, että sakota ja rankaista noita työläisiä mahdollisimman usein. Sitä nöyrempiä ja

alistuvaisempia he ovat ja sellaisina pysyvät. Niinpä muodostuu kaivostyöläisten elämä yhtä helvetilliseksi maan päällä kuin maan allakin.

Työ kaivoksissa ei koskaan pysähdy. Maan uumenissa raatavat mexicolaiset työnorjat kultaa ja hopeaa herroilleen yötpäivää, päivä- ja yövuorossa. Ankaran raadantansa palkkioksi eivät he saa kuin tuskaa ja kurjuutta. Mutta herrat rypevät ylellisyydessä ja hekumassa ...

